

بیابید دنیای بهتری بسازیم

کافی است که به نیم قرن گذشته برگردیم خواهیم دید که در کشورهای عربی چه هماهنگی و زندگی مسالمت آمیزی میان مسلمانان، مسیحیان و یهودیان حاکم بود.

یا اینکه نزدیکتر فقط سال 2011 را در مصر بخاطر آوریم که صدها مسلمان باهم جمع میشدند تا مسیحیان را هنگام عبادت در کلیساهایشان حمایت و حفظ کنند که در جریان تظاهرات بزرگ مردم کسی مزاحم آنان نشود به این برادری ها و همگرایی در جریان پر شور بهار عرب فکر کنیم که چگونه میان عقاید مختلف تفاهم برقرار بود . همه از دور و نزدیک شاهد اینگونه صحنه ها بودیم می توانیم میدان تحریر قاهره را جلو چشم مجسم کنیم که هنگام تجمع مردم برای خواست آزادی و در همین راستا نمازگزاری مسلمانان در میدان تحریر همنوعان وابسته به مذهب قبتی سپر دفاعی از خودشان درست می کردند و دور مسلمانان حلقه می زدند تا مبادا مورد حمله و آزار گروههای سرکو بگرو تند رو مخالف تظاهرات قرار گیرند.

همزیستی مسالمت آمیز ، عطوفت و صلح در منطقه عربی مثلا مصر، لبنان ، عراق، مغرب ، سوریه و یا فلسطین همواره تضمین شده بود . هیچ شهروندی از شهروند دیگر نمی پرسید که تو از کدام دین و مذهب هستی . همه متعلق به یک خاک و دارای زندگی مشترک بودند.

حالا چه اتفاقی روی داده است ؟

احمد علی ، جوانی مصری که از یک خانواده مسلمان است جوابش این است :
: ساست و همواره این سیاستمداران هستند که دانسته به بلواها دامن می زنند و از جمله میان مسلمانان و قبتی ها که قرن ها در کنار هم زندگی می کنند ایجاد اختلاف کرده تا بهانه ای بدست آورند برای سرکوبی مخالفان خود و بتوانند راحت تر بر اسب مراد سوار باشند و بقدرت خود ادامه دهند.

پروفسور رمزی اسحاق، که یک استاد 62ساله زبان است هم جز این فکر نمی کند او می گوید " ما در مصر هر گز فکر نمی کردیم که چه کسی مسلمان

و کدام یک مسیحی است." برای نمونه من به سنت های مسلمانان علاقمندم در ماه مبارک رمضان که یک آئین اسلامی است و مردم روزه می گیرند ، همسایگان مسلمان از من دعوت می کنند تا در صرف سحری یا افطار آنها شریک باشم . "

علی، جوان مسلمان هم می گوید که " مسلمانان با کمال میل در جشن مثلا عید پاک مسیحیان شرکت می کنند، والدین من بالکن را با درخت کاج چراغانی می کنند ، من و 6 خواهر و برادرم به همین مناسبت تخم مرغ رنگ میکنیم ، پس مشکلی نداریم همه برادریم . "

اگر در کشورهای دیگر عرب از مردم جویا شوید خواهید دید که آنها هم رفتارشان همین گونه است .

هانی یوسف ، یک کارشناس علوم ارتباطات، غرب را عامل اصلی اختلافات می داند " نمی دانم چرا ، ولی حقیقت این است که غرب همه ما مسلمانان را اسامه بن لادن تلقی می کند در حالیکه 99 در صد ما عناصر صلح دوست هستیم ، به صلح عشق می ورزیم ... ما نیازمند صلح هستیم .

در واقع ریشه همه این باورهای دینی یکی است اما این سیاستمدارانند یا حتی رهبران دینی و برخی نهاد های مدنی هستند که بین ما تخم جدائی می پاشند و زنگ های خطر را به صدا در میآورند .

چاره چیست و راه کدام است

توجه به همین مسئله است که برخی سازمان هارا بر آن داشته تا در چارچوب و حول و حوش سازمان ملل متحد به چاره اندیشی به پردازند .

یونسکو در پاریس ، اتحاد تمدن ها، یا مرکز بین المللی ملک عبدالله عبدالعزیز که مرکزیت مهمی است برای گفتگو میان فرهنگ ها و تمدن ها و مقر آن در وین پایتخت اتریش است. تلاش در این راه را وجهه همت خود قرار دادند.

نصیر عبدالعزیز الناصر ، نماینده عالی اتحاد تمدن ها در اوایل سال میلادی جاری گفته است : جهان ما از اختلاف و آشوب احاطه شده است ، در حالیکه

تصور ما از دنیا عطوفت های انسانی ، همزیستی مسالمت آمیز با وجود تنوع باورها و کثرت عقاید است . برنامه و طرح ما تحقق این ایده آل ها است . او اضافه می کند ملت های افراطی چشم اندازی تیره و پر خشونت از دین به معرض نمایش می گزارند . راستی چرا باید اینگونه باشد . این با اهداف دینی همخوان نیست . اگر با تکیه به دین کینه ورزی و خشونت توجیه شود ، این با اصل باورهای دینی متفاوت و در تناقض است .

او از جان اف کندی رئیس جمهوری پیشین آمریکا نقل می کند که زمانی گفته بود مدارا (تولرانس) بمعنی خدشه دار کردن باورهای ما نیست بلکه معنی آن محکوم کردن سرکوبی و آزار دیگران است .

الناصر، می گوید بی تفاوت است که شما دارای باور و پایبند به آن باشید یا اینکه اصلا باورمند نباشید، در هر حال هر باوری که بنیاد آن تائید خشونت، تخریب و تولید رنج برای دیگران باشد مردود است .

نقش برجسته آموزش و توسعه اندیشه باز

هدف نهائی رد عدم مدارا و جانشین کردن روح همدلی و تولرانس است . پایه اصلی تحقق این همگرایی تقویت آموزش در سطح همه جانبه است . باید در همین راستا اندیشه باز و تفکر آزاد را وجهه همت خود قرار دهیم و نه بر عکس محدود کردن آن . توسعه فرهنگی به تفاهم و مدارا کمک می کند و آموزش، ارتباطات و تبادل نظر، باز نیاز به سیاست های سازنده دارد .

نباید در این تصور باقی ماند که افراطی گری همیشه زائیده دین است . ابعاد مشکلات اقتصادی ، اجتماعی ، سیاسی و انسانی را باید عمیقا مورد توجه و کاوش قرار داد .

این مشکلات در سازمان های فعال در این زمینه مطرح است و اخیرا سازمان آموزشی، فرهنگی و علمی یونسکو گام تازه ای را در این راه برداشته است .

ارینا بوکووا، مدیر کل یونسکو در 25 ماه مه 2014 با مدیر کل مرکز ملک عبداللله بن عبدالعزیز ، آقای دکتر فیصل بن عبدالرحمن بن معمر، یادداشتی را امضای کردند که هدف آن تقویت تفاهم و همکاری در دیالوگ میان نمایندگان ادیان و فرهنگ ها است . اساس این تلاش ها اعلامیه جهانی حقوق

بشر سازمان ملل متحد و همچنین اعلامیه جهانی سازمان فرهنگی یونسکو در احترام به اصل تنوع فرهنگی است

در این سند اشاره شده که برای رسیدن به این آمال باید از همه ابزار مدیا استفاده شود و توجه به اهمیت بنیادی رویکرد جوانان به موضوع های مطرح بکرات یادآوری شده است .

برای جلب همکاری و همدلی رسانه ها تا کنون کنفرانس ها متعددی با حضور روزنامه نگاران از کشورهای مختلف تشکیل شده و در کار گروه ها طرح های بحث و مطرح شده است . این نوع گرد هم آئی ها دنبال خواهد شد .

مرکز فرهنگ ها با مشارکت عربستان سعودی، اتریش و اسپانیا تشکیل شد و در مدیریت آن نمایندگان عالی ادیان یهودی، مسیحی ، مسلمان ، هندو و بودائی حضور دارند. پیام این تلاش ها را می توان در این خلاصه کرد

که بیایید باهم دنیای بهتری بسازیم